

ऽस्तेनो भवति भ्रूणहाऽभ्रूणहा चारुडालोऽचारुडालः
 पौल्लसोऽपौल्लसः अमणोऽअमणस्तापसोऽतापसोऽनन्वागतं
 पापेन तोषो हि तदा सर्वाञ्छोकान् हृदयस्य भवति” इ० उ०
 “इदानीं योऽसौ सर्वात्मभावे मोक्षो विद्याफलं क्रिया-
 कारकफलमून्यं स प्रत्यक्षतो निर्दिश्यते । यत्नाविद्या-
 कामककर्माणि न सन्ति तदेतत्प्रस्तुतं “यत् सुप्तो न
 कञ्चन कामं कामयते न कञ्चन स्वप्नं पश्यतीति” । तद्वा
 अस्य रूपम् । यः सर्वात्मभावः सोऽस्य परमो लोक इ-
 त्युक्तस्तदतिच्छन्दा अतिच्छन्दमित्यर्थः रूपपरत्वात् । छन्दः
 कामोऽतिगतः छन्दोऽस्मिन् रूपे तदतिच्छन्दं रूपम् ।
 अन्योऽसौ असन्नः छन्दः शब्दो गायत्रादिच्छन्दोवाचो ।
 अयन्तु कामवचनोऽतः खरान्त एव । तथाप्यतिच्छन्दा
 इति पाठः स्वाध्यायधर्म्मो इत्यर्थः । अस्ति च लोके काम-
 वचनप्रयुक्तः छन्दशब्दः स्वच्छन्दः परच्छन्द इत्यादौ । अ-
 तोऽतिच्छन्दमित्येवमुचितं कामवर्जितमेतद्रूपमित्यस्मिन्नर्थे ।
 तथाऽपहृतपाप्मा पापमशब्देन धर्माधर्मव्युत्थे । “पा-
 पमभिः संसृज्यते” “पापमनी विजहाति” इत्युक्त्वात् ।
 अपहृतपापम धर्म्माधर्मवर्जितमित्येतत् । किञ्चाभयम् भयं
 हि नामाविद्याकार्यम् “अविद्याया भयं मन्यते” इति
 ह्युक्तम् । तत्कार्यद्वारेण कारणप्रतिषेधोऽयम् अभयं रूप-
 मित्यविद्यावर्जितमित्येतत् । यदेतद्विद्याफलं सर्वात्मभा-
 वस्तदेतदतिच्छन्दापहृतपापमभयं रूपं सर्वसंसारधर्म्म-
 वर्जितमतोऽभयं रूपमेतत् । इदञ्च पूर्वमेवोपन्यस्तमतो-
 तानन्तरब्राह्मणसमाप्तौ । “अभयं वै जनक प्राप्नोऽसि”
 इत्यागतः । इह तु तर्कतः प्रपञ्चितम् दर्शितागमार्थप्र-
 त्ययदर्शनाय । अयमात्मा स्वयंचैतन्यज्योतिःस्वभावः सर्व-
 स्वेन चैतन्यज्योतिःभावभासयति । “स यत्तत् किञ्चि-
 त्यश्यति रमते चरति जानाति च” इत्युक्तम् । अतः स्थित-
 च्चैतन्नप्रायतो नित्यस्वरूपं चैतन्यज्योतिःप्रमात्मनः । स
 यद्यात्मात्वाविन्दः स्वेनैव रूपेण वर्तते कस्मादयमहम-
 स्मीत्यात्मानं वा बह्वैवैमानि भूतानीति जायत्स्वप्रयोरिव
 न जानातीत्यत्रोच्यते । शृण्वन्नाज्ञानहेतुम् एकत्वमेवा-
 ज्ञानहेतुस्तत्कथम् ? इत्युच्यते । इष्टान्तेन हि प्रत्यक्षीभवति
 विवक्षितोऽर्थ इत्याह । तत् तत्र यथा लोके प्रियश्रेयसा
 स्त्रिया सम्परिषक्तः सत्यक् परिषक्तः कामयन्त्या काशुकः
 सन्न बाह्यमात्मनः किञ्चन किञ्चिदपि न वेद सतोऽन्यद-
 स्त्विति । न चान्तरमयमहमस्मि सुखी दुःखी चेति
 अपरिषक्तस्तु तथा प्रविभक्तो जानाति । सर्वमेव बाह्य-

माथ्यनरञ्च । परिषङ्गोत्तरकालन्वेकत्वापत्तेर्न जानाति ।
 एवमेव यथादृष्टान्तोऽयं पुरुषः क्षेत्त्रो भूतमात्रासंसर्गतः
 सैश्वर्यखिल्यवत् प्रविभक्तो जलादौ चन्द्रादिप्रतिबिम्बवत्का-
 र्यकरण इह प्रविष्टः सोऽयं पुरुषः प्राज्ञेन परमार्थेन
 स्वाभाविकेन खेनात्मना परेण ज्योतिषा सम्परिषक्तः
 सत्यक् परिषक्त एकीभूतो निरन्तरः सर्वात्मा न बाह्यं
 किञ्चन वस्त्वन्तरं नाथ्यानरमात्मन्ययमहमस्मि सुखी
 दुःखी वेति वेद तत्र चैतन्यज्योतिःस्वभावत्वे कस्मादिह
 न जानातीति यदप्राज्ञीस्तत्रायं हेतुर्भयोक्तः । एकत्वं
 यथा स्त्रीपुंसयोः सम्परिषक्तयोः । तत्रार्थान्नात्वं वि-
 शेषविज्ञानहेतुरित्युक्तं भवति । नानात्वे च कारणमात्मनो-
 वस्त्वन्तरस्य प्रत्युपस्थापिकाविद्योक्तं तत्र चाविद्याया यदा
 प्रविविक्तो भवति तदा सर्वैकत्वमेवास्य भवति । ततश्च ज्ञा-
 नज्ञेयादिकारकविभागेऽसति कुतो विशेषविज्ञानप्रादुर्भावः
 कामो वा सम्भवति स्वाभाविके स्वरूपस्य आत्मज्योतिषि ।
 यस्मादेव सर्वैकत्वमेवास्य रूपमतस्तद् अस्मात्मानः स्वयं
 ज्योतिःस्वभावस्यैतद्रूपमाप्तकामं यस्मात्प्रसक्तमेतत्तस्मा-
 दाप्ताः कामा अस्मिन् रूपे तदिदमाप्तकामं यस्य ह्यन्य-
 त्वेन प्रविभक्तः कामस्तदनाप्तकामं भवति । यथा जागरि-
 तावस्थायां देवदत्तादिरूपम् । न त्विदं तथा कुतश्चित्प्र-
 विभज्यतेऽतस्तदाप्तकामं भवति । किमन्यस्माद्वस्त्वन्तरात्
 प्रविभज्यते आहोस्विदात्मैव तद्वस्त्वन्तरमत आह । ना-
 न्यदस्मात्मानः । कथम् ? यतः आत्मकाममात्मैव कामा यस्मि-
 न् रूपे येऽत्र प्रविभक्ता इवान्यत्वेन काम्यमाना यथा जाय-
 त्स्वप्रयोस्तेऽस्यात्मैवान्यत्वप्रत्युपस्थापकहेतोरविद्याया अभा-
 वादात्मकाममत एवाकाममेतद्रूपं काम्यविषयाभावाच्छो-
 कान्तरं शोकच्छिद्रं शोकमून्यमित्ये तच्छोकमध्यमिति
 वा सर्वथाप्यशोकमेतद्रूपं शोकवर्जितमित्यर्थः । प्रकृतः
 स्वयंज्योतिरात्मा अविद्याकामकर्मविनिर्मुक्त इत्युक्तम् ।
 असङ्गत्वादात्मन आगन्तुकत्वाच्च तेषां, तत्रैवाशङ्का जा-
 यते चैतन्यस्वभावत्वे सत्यय्येकीभावाच्च जानाति स्त्रीपु-
 संयोरिव सम्परिषक्तयोरित्युक्तम् । तत्र प्रासङ्गिकमेत-
 दुक्तं कामकर्मादिवत् स्वयं ज्योतिःप्रमथ्यास्यात्मानो न
 स्वभावः । यस्मात् सम्प्रसादेनोपलभ्यत इत्याशङ्कायां
 प्राप्तायां तन्निराकरणाय स्त्रीपुंसयोर्दृष्टान्तोपादानेन
 विद्यमानस्यैव स्वयंज्योतिःस्य सुषुप्तेऽप्यहमस्मीकीभावा-
 ज्ज्ञेतोर्न तु कामकर्मादिवदागन्तुकम् । इत्येतत्प्रासङ्गिकम-
 भिधाय यत्प्रकृतं तदेवाहुप्रवर्चयति । अत्र चैतत्प्रकृत-